

KULACI A DEZINFORMÁTOŘI V ČERNOBÍLÉM SVĚTĚ. Jak málo stačí, aby se bezúhonný člověk stal v dnešní “pokrokové” době veřejným nepřítelem, pokud si dovolí jen trochu projevit vlastní názor, který není v souladu s jedinou povolenou pravdou

- CZ24 News | 4. května 2022

ČESKO: RADOMÍR MALÝ zjišťuje, jak málo stačí, aby se bezúhonný člověk stal v dnešní láskyplné a pokrokové době veřejným nepřítelem, pokud si dovolí jen trochu projevit vlastní názor, který není v souladu s jedinou povolenou pravdou

Ne, vůbec nemusíte schvalovat ruskou vojenskou operaci na Ukrajině, můžete být dokonce i jejím odpůrcem – a stejně vám to nebude nic platné. Nálepku “ruský dezinformátor” dostanete tak jako tak. Zkušenost v tomto směru získala sama nejpovolanější osoba – exprezident Václav Klaus.

Ačkoliv nikdy přímo a bezprostředně nevyslovil souhlas s vojenskými akcemi Ruska na Ukrajině a nazval tuto válku tragédií, přesto si vysloužil označení “podporovatel Putina”. V pořadu “Máte slovo” na programu ČT 1 se redaktorka Michaela Jílková dokonce pozastavila nad tím, že Klausovi se za tento postoj “nic nestalo” a z našich daní je prý nadále placena jeho ochranka, zatímco učitelka, která před žáky dala najevo, že podporuje Rusko, byla vyhozena z práce.

Kulaci a dezinformátoři

Za co se exprezidentu Klausovi dostalo tohoto nevšedního “ocenění”? Inu, za nic více a za nic méně než za jeho slova, že neví, kdo spáchal vraždy v Buči, neboť informace si odporují a nutno to vyšetřit nezávislým orgánem. Už tímto je dehonestován a jeho vyjádření mohou být cenzurována jako “dezinformační”, což postihlo už řadu občanů tohoto státu.

Tak je tomu. Stačí jen zpochybnit sebenepatrnější část oficiálního mainstreamového narativu, třebaš jen říct, že není jisté, jestli vraždy v Buči mají na svědomí opravdu Rusové – a už jste “ruským dezinformátorem”. Nikdo se s vámi nebude bavit, natož aby vyslechl vaše argumenty, byť by byly sebelogičtější. Dovolil(a) jste si položit otazník za jedno politické dogma – a to se neodpouští. Na základě toho vám od této chvíle mohou vypínat weby a postihovat vás v zaměstnání. Stal(a) jste se “ruským dezinformátorem”.

V našich dějinách to není nic nového. Před více než 70 lety, když komunisté popravovali Miladu Horákovou (r. 1950), se také vyskytli lidé, jinak přesvědčení soudruzi, kteří kritické postoje této ženy ke komunismu nesdíleli, nicméně nechápali, proč by za ně měla skončit na šibenici, to jim jejich zdravý rozum přece jen nebral a lidský přístup nedovoloval. A když odmítli podepsat rezoluci žádající pro ni rozsudek smrti, tak je vyhodili ze strany a ze zaměstnání.

Podobně se dělo o rok později v souvislosti s případem Babice na Jihlavsku, kde agent StB Ladislav

Malý zastřelil tři místní komunistické funkcionáře. Orgány to svedly na tamní velké sedláky s hanlivým pojmenováním “kulaci” a na katolické kněze, tři z nich byli popraveni. Před soudem a ve vězení se ale tenkrát octlo též mnoho lidí, kteří atentát samozřejmě odsoudili, ale současně vznesli pochybnost vycházející ze zdravého rozumu, jak se mohli této vraždy účastnit kněží P. Václav Drbola a P. Jan Bula, když v den, kdy byla spáchána, pobývali již několik týdnů ve vězení?

I nejmenší finanční příspěvek velice pomáhá! Děkujeme!

CHCI PŘISPĚT

Černobílý svět

Taktéž i nyní jsou napadáni a perzekvováni lidé s nálepkou “ruský dezinformátor”, jejichž jediným “proviněním” bylo pouze to, že si dovolili uvažovat zdravým rozumem a ptát se, jak je možné, že v den, kdy Rusové z Buči odešli a přišli tam Ukrajinci, tak starosta, který je radostně vítal, se ani slovem nezmínil o postřílených obětech ležících na ulici, přičemž je absurdní, že by o tom nevěděl. Snímky byly publikovány až za tři dny poté, kdy se rozběhla kolem toho mediální kampaň. Kdo ale poukáže na tuto nesrovnalost, byť sám osobně zaujímá protiruský postoj, ale zdravě a logicky uvažuje, stává se okamžitě “ruským dezinformátorem”.

V každé válce novověku páchají zvěrstva na civilním obyvatelstvu obě strany. Výjimky, jaké představovaly např. katolická armáda Nejsvětějšího Srdce Ježíšova ve francouzském Vendée za revoluce 90. let 18. stol., papežští zuávové při obraně Papežského státu v 60. letech 19. stol., a vojsko ušlechtilého ekvadorského prezidenta Gabriela Garcíi v téže době, jsou zcela atypické. Tyto vojenské oddíly tvořili převážně dobrovolníci idealisté s vysokými hluboce zafixovanými morálními zásadami.

Jinak při všech válečných konfliktech novověku se páchaly a páchají krutosti na civilním obyvatelstvu, dochází ke znásilňování, vraždám žen a dětí, týrání zajatců apod. Obě strany se z těchto zvěrstev vzájemně obviňují – a při tom zveličují nebo i přímo lžou.

Toto je třeba neopomíjet, když se setkáváme se zprávami typu masakru v Buči. Není v našich možnostech přímo se přesvědčit, jestli tato informace je nebo není pravdivá, ale když ji budeme číst nebo poslouchat se zdravým rozumem, tak narazíme na výše uvedený rozpor. Žádat od těch, kdo tuto informaci šíří, vysvětlení, je něčím naprosto přirozeným, co odpovídá životu ve svobodné a demokratické společnosti. Příslušní politikové a média by měli tuto nesrovnalost uvést na pravou míru a buď přinést důkazy ve formě materiálních fakt či svědectví, nebo informaci korigovat v zájmu pravdy.

Mentalita zločinců

Jenže právě toto, co bychom pokládali za normální a co odpovídá slušnému státu, se neděje. Místo toho se setkáváme s pravým opakem, tj. s tím, co je charakteristické pro organizace

banditů a gangsterské tlupy: šéf (kmoťr) má vždycky pravdu, o tom, co říká, se nediskutuje, kdo zapojí zdravý rozum a poukáže na rozpory v informacích, je zrádce, lump a zaslouží si maximální trest. Tvrdit proto, že máme svobodu a demokracii, je úplně mimo realitu.

Tento přístup byl v našich dějinách typický pro hnědou a rudou totalitu a v posledních letech pronikl až do morku kostí naší tzv. demokracie. Nesetkáváme se s ním teprve po vypuknutí rusko-ukrajinské války. Metody mafiánských bossů nesnášejících jakékoliv kritické racionální uvažování nad informacemi, které chtějí předložit ostatním, se v naší polistopadové éře prosadily již mnohem dřív – a to přesně podle rozkazů z Bruselu nebo Washingtonu.

Tak např. kdo v současné “genderové” éře odmítne na základě prosté lidské zkušenosti a normálního života oficiální tezi, že homosexualita je něčím zcela přirozeným nebo že existuje více pohlaví než dvě, tak dostane nálepkou “homofoba”, “narušitele lidských práv” apod., nastanou mu potíže v zaměstnání, případně bude mít co dělat s orgány činnými v trestním řízení. Nikdo ze zodpovědných činitelů nebo z médií nebude chtít slyšet jeho argumenty, i když jsou logické a vyplývají ze zdravého rozumu těch, kteří mají ještě odvahu jej používat. Hle, typický gangsterský princip: jeffe (šéf) má vždycky pravdu, když o tom rozumem uvažuješ a dospěješ k pochybnostem, jsi zrádcovská svině a budeš zastřelen.

Ještě masověji se tato mentalita zločineckých organizací projevila v epoše covidového šílenství. WHO, Gates a vlády včetně naší mají pravdu, o níž se nediskutuje: covid je smrtící choroba, proto se musí úplně ochromit normální chod společnosti, zavést lockdowny, povinné testování, roušky a očkování. Když občan používající zdravý rozum poukázal na pouhou párpromilovou smrtnost této “hrozná a nebezpečná” choroby, což se zcela oficiálně publikovalo, nebo na upozornění ministerstva covidismu alias zdravotnictví, že počet údajně zemřelých na covid zahrnuje všechna úmrtí osob na jakoukoliv nemoc, u nichž byl covid pouze zjištěn jako doprovodná choroba pochybným PCR testem, a ozval se proti omezujícím sanitárním opatřením ve jménu obrany přirozených práv člověka, ihned byl označen za “nezodpovědného manipulátora” a “nebezpečného dezinformátora”.

Braňme se!

Zvláště tvrdé ostouzecí mediální masáži byli vystaveni lékaři a další odborníci v oboru, kteří dali přednost pravdě před politickým narativem a předložili vědecké argumenty o nesmyslnosti omezujících sanitárních opatření a o nebezpečí očkování pochybnými vakcínami pro lidské zdraví a životy. Mainstreamová média jim neumožnila jejich stanoviska publikovat, jejich vyjádření na internetu byla mazána jako “dezinformační”, prorežimní vědecká grémia kategoricky odmítala jakoukoliv diskusi s nimi a vyhrožovala jim. Žádná věcná argumentace, žádná odborná diskuse, platí pouze: a) vedení má vždycky pravdu; b) nemá-li vedení pravdu, platí bod a).

Jestliže titíž lidé, kteří takovým způsobem ukázali svůj vztah k objektivní pravdě, nás nyní informují o rusko-ukrajinské válce, pak máme nad slunce jasnější důvod nevěřit jim ani slovo, zejména když si tuto “svoji” pravdu vynucují cenzurou a vyhazovy z práce.

Nevěřit jim je potom odrazovým můstkem k další fázi postupu: bránit se. Jak? Velmi jednoduše, tak jako nedávno v covidové mánii: Nezůstat lhostejný k tomu, když je někdo postižen pro svůj názor odlišný od mainstreamu – a podle možností se takového člověka zastat. Každá totalita v minulosti ztroskotala na tom, když občané alespoň v nezanedbatelném počtu dali najevo, že její lži “nebaští” a byli ochotni veřejně vystoupit na obranu postižených ostrakismem mediálního štvání, urážek, vyhazování ze zaměstnání nebo i trestního stíhání.

Jiná metoda, jak se této nové zločinné totalitě zbavit, neexistuje a nenašel se nikdo, kdo by vymyslel

lepší.

Sledujte nás na Telegramu: t.me/cz24news

AUTOR: Radomír Malý

[ZDROJ](#)